Aiguamolls, volcans i simis a la Selva

Divendres 1 de desembre

Amb alguna dificultat ens els últims metres, ens vam anar trobant al pàrking de l'estació de **Sils**.
Vam passar una nit una mica sorollosa, ja que els trens de mercaderies ens anaven recordant on érem.

Dissabte 2 de desembre

Amb molta puntualitat vam iniciar el recorregut per l'**estany de Sils**.

L'Estany de Sils va tenir nombrosos intents de dessecació, però la més exitosa va ser la de 1851, quan es va construir l'actual sèquia que fa de drenatge i que desembocada a la riera de Santa Coloma.

La dessecació va permetre l'aprofitament agrícola i ramadera de les noves terres, les quals es van repartir en forma de petites parcel•les entres els pagesos a canvi d'un petit tribut al duc de Medinaceli, propietari de les terres.

Al voltant de l'Estany vam veure els prats de dalls que són els elements més significatius del paisatge botànic de l'Estany. El componen una gran diversitat de plantes herbàcies que havien tingut interès com a farratge.

La vegetació de ribera es presenta de manera fragmentària al llarg de recs i canals i vores de prats de l'Estany, amb la presència de freixes, verns, etc.

Des de 1998 està en marxa el projecte Life, Natura " Restauració i Gestió de l'Estany de Sils", finançat per l'Unió Europea i impulsat per l'Ajuntament de Sils, Fundació Natura i Generalitat de Catalunya.

Durant el recorregut vam veure algunes espècies d'ocells hivernants com la titella, l'aligot, cuereta torrentera i els residents, corb marí, bernat pescaire, tudó, martinet, cuereta blanca, rossinyol bord, coll verd, trist, gavià argentat, bitxac, polla d'aigua, cabusset, estornells, tòrtura turca i garces.
Vam poder veure els cavalls camarguesos que s'utilitzen per tal de controlar la vegetació. Aquests cavalls tenen les peulles molt resistents al contacte permanent amb la humitat.

En el centre d'interpretació hi havia una exposició de dibuixos d'ocells i d'altres animals i també, uns altres fets pels nens de l'escola de Sils. Els nens de l'ACA van col.laborar a l'ampliació de l'exposició fent uns dibuixos d'ocells.

Després d'un dinar una mica ràpid ens vam dirigir cap a **Riudellots de la Selva** per visitar les instal•lacions de la **Fundació Mona**. Es una organització que es dedica al rescat i la rehabilitació de ximpanzés i altres primats que abans han hagut de viure en unes condicions deplorables. Vam conèixer la vida que havien portat abans en Nico, en Marco, la Sara, en Juanito i d'altres.

La visita va ser molt interessant tant pels mes petits com pels grans. Vam prendre consciència del mal tractament que pateixen aquests animals, ja que la seva condició natural és la de viure en llibertat i lluny de la presència humana. Caldria evitar anar a veure espectacles on s'utilitzin tot tipus d'animals.

La tasca portada a terme pels voluntaris d'aquesta organització és molt important, tot i que actualment tenen mancances econòmiques i d'espai.

Acabada la visita ens dirigim cap a **Vilobí d'Onyar**. Un bon espectacle pel nostre poble. Una corrua de 12 autocaravanes, que va fer que les clientes de la perruqueria sortissin a la porta a veure que passava.
Com que no es va poder fer el cafè i sobretaula de després del dinar, vam fer un berenar per tastar la coca de ratafia de Can Trias de Santa Coloma de Farners, regada amb ratafia.

Després de fer una visita pel poble, castell inclòs, ens anem a sopar al restaurant l'Empalme, on vam tastar els embotits de Vilobí, rostit i carn a la brasa.
Com que estàvem interessats en que llegireu el nostre viatge de vacances per Itàlia vam fer un concurs en el que hi van haver dos encertants al 100 % i dos més al 99 %, fet el corresponent sorteig, "the winner is…" ACA 20. Llonganissa i ampolla de cava.

Els més "parranderos" van acabar la nit al pub més "fashion" del poble (no n'hi ha altre).

Diumenge, 3 de desembre

Una altra vegada a matinar que el dia és curt. Després d'uns acomiadaments anticipats per diferents compromisos i per indisposició inesperada i alhora típica en aquesta època. Ens dirigim cap al **Volcà de la Crosa** on ens esperava en Lluís per fer-nos de guia en el recorregut.

El volcà de la Crosa amb un diàmetre de 1.250m és el més gran de la península Ibèrica i un dels més grans d'Europa. Té la particularitat que en el seu interior és formà un altre petit cràter en forma de ferradura d'uns 200m com a conseqüència d'una segona explosió.

A l'inici del recorregut vam poder veure els diferents estrats geològics i els materials que va expel•lir el volcà. El material que a la Garrotxa rep el nom de gredes a la Crosa se'n diu tosquija.

El llac que ocupava el cràter del volcà, es va dessecar per aprofitar aquestes terres per a conreus que es beneficien de la fertilitat de la terra i del recer que formen les parets del con. Vam veure l'entrada i sortida de la mina que drenava les aigües cap a la riera.

Camí de la resclosa d'en Borra, passem per diferents tipus de boscos, des dels pins, avellaners, noguers, fins a sureres, roures i bosc de ribera. Tot i que la tardor ja estava avançada, encara es podia apreciar les diferents tonalitats característiques de l'època. El bosc de ribera natural de la contrada té també caràcter centreuropeu.

A destacar el bosc de roure pènol que vam aprendre a diferenciar del roure comú.

Acabat el recorregut, decidim canviar el lloc previst per dinar, o sigui que els xofers a buscar les autocaravanes i a preparar el típic vermut ja que el dia ens acompanyava.

Després del cafè i sobretaula, petons i tots els bons desitjos de les festes de Nadal i fins l'any que ve.

Agraïm el suport de l'Ajuntament i Policia Local de Sils, així com de l'Ajuntament i Policia Local de Vilobí d'Onyar. Molt especialment al regidor Salvador Martí.

Desitgem a tothom un 2007 amb molts viatges a destins desconeguts i fortes emocions.

Maria i Josep